

guit una implantació tan àmplia per tot el territori nacional. I mai tampoc no havia aconseguit d'aplegar sectors tan diversos en defensa de la llengua.

Actualment Llengua Nacional estructura una Coordinadora Intercomarcal per a la lluita i la mobilització en l'àmbit de l'extensió d'ús, i també una xarxa cívica d'organitzacions i entitats amb el desplegament de la campanya "A CATALUNYA EN CATALÀ" iniciada el propassat mes de març.

Caldrà que des de totes les comarques ajudem a enfortir aquesta estructura que ens ha de permetre d'avançar de manera sòlida i coherent en l'àmbit de tota la nació.

"PRESSING" LINGÜÍSTIC

• *Bernat Joan i Mari*

Hí ha diversos indicadors que semblen mostrar l'entrada en una nova etapa en aquest procés esquizoide normalització/substitució de la llengua catalana: La crisi del marc (a)constitucional és evident a molts nivells diferents i cal, doncs, (re)orientar-ne el procés.

A la secció d'esports del Telenotícies Vespre (diumenge 8 de maig d'enguany), se'ns n'oferia una bona pinzellada d'àmbit popular. Reporters de TV3/C33 entrevistaven afeccionats del "Real Madrid" abans d'un partit de l'esmentat equip amb el Barça. Els comentaris tenien tots un denominador comú: Catalunya no és Espanya. "*Como el Madrid juega con un equipo extranjero, los árbitros no le van a ayudar*". "*Pero qué pasa? Qué pasa con el Puchol y toda la hostia? Ochenta a cero, les vamos a meter!*". "*Barça? Esto no es español: en español se dice Barcelona*". Aquests comentaris, originats en la irracionalitat de la ràbia interètnica ens mostraven la imatge d'una gent no educada en la cultura de la diversitat.

Passem del poble pla als mitjans de comunicació. "*Igual que con Franco pero al revés*", titulava l'ABC, tot referint-se a la política lingüística de la Generalitat del Principat de Catalunya. Des de la COPE s'han obert, en la mateixa línia, autèntiques finestres propagandístiques dels grups (reduïts) que a Catalunya s'oposen al procés de normalització del català. A l'altre cantó de l'espectre polític, "El Mundo" es dona la mà amb el carca ABC en la seva lluita contra el català i contra Catalunya. Si un nen canvia d'escola perquè s'hi ensenya en la nostra llengua nacional, automàticament agències de premsa, diaris de gran difusió, cadenes radiofòniques d'abast estatal, etc., de seguida s'ocupen diligentment del cas. Des de la gran caixa de resonància del "quart poder", es duu a terme un "pressing" implacable contra l'extensió de l'ús del català.

Davant el "pressing" hem de buscar la forma d'escapolir-nos-en. Probablement el que cal —teòricament parlant— és que els catalanoparlants creem, al nostre torn, les tàctiques de "pressing" pertinents. Com? Es tracta d'articular la nostra (auto)organització, de cara a construir la normalitat.

El procés de cercar la normalitat és interactiu, i es tracta d'un macroprocés que involucra aspectes molt diversos. Pel que fa al moviment de defensa de la llengua, cal articular organitzacions estables que permetin incidir des de la societat civil en el procés de normalització.

Per dur endavant aquesta tasca d'una manera coherent i coordinada, es poden crear plataformes en defensa de la llengua, que generin activitat —si es vol, de ritmes diferents— coherent amb la promoció de l'ús social del català.

SOCIOLINGÜÍSTICA

A Eivissa hem creat recentment una "Plataforma en Defensa de la Llengua Catalana", seguint els següents passos:

a) Un grup de persones conegudes de l'illa, a títol individual, prenen la responsabilitat de promoure la plataforma. Signen el primer text escriptors, periodistes, arquitectes, artistes, professors, etc., fins a un total d'una vintena de persones.

b) Es demana l'adhesió a la Plataforma de partits polítics, sindicats, associacions de veïns, grups excursionistes, associacions professionals, centres d'ensenyament, etc. En el primer plec d'adhesions figura, és clar, Llengua Nacional.

c) En la petició d'adhesió es demana també que cada grup que s'hi adhereixi es comprometi a fer alguna cosa concreta per eixamplar l'ús del català (bé al seu interior, bé a nivell

social), per evitar que les adhesions presentades siguin merament nominals.

d) Es genera un primer cicle d'activitats al voltant del 23 d'abril —Diada de Sant Jordi, que a Eivissa se celebra igual que a qualsevol ciutat mitjana del Principat de Catalunya, amb llibres, roses i molta festa popular—, sota el lema general "A Eivissa, en català".

e) Posteriorment es crea una permanent de la Plataforma per anar dissenyant noves activitats a dur a terme i per furnir-li estabilitat i projecció cap al futur.

En el procés de normalització de la llengua els catalans hem estat habitualment, pressionats i a la defensiva. Es tracta d'invertir el "pressing", per tal d'invertir el sentit del conflicte lingüístic. Hem de desplaçar l'"stress" discursiu del català cap a l'espanyol (el francès, a la Catalunya Nord), que, en definitiva, és l'idioma que, entre nosaltres, juga un paper discutible.

